سیویلیکا - ناشر تخصصی مقالات کنفرانس ها و ژورنال ها
گواهی ثبت مقاله در سیویلیکا
CIVILICA.com

عنوان مقاله:
بررسی روش های متداول حفاظت و مدیریت بوم های بیابانی استان کرمان

محل انتشار:
اولین همایش ملی بیابان (علوم، فنون و توسعه پایدار) (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:
مجتبی سلیمانی ساردو - *دانشجوی کارشناسی ارشد رشته مدیریت مناطق بیابانی، دانشگاه علوم کشاور*

حمیدرضا سعیدی گراغانی - *کارشناس ارشد مرتعداری دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری*

محسن شرافتمند راد - *دانشجوی دکتری علوم مرتع دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان*

خلاصه مقاله:
در قرن حاضر یکی از مهمترین چالش های موجود در توسعه پایدار و کاهش فقر، بیابان زایی است که در نتیجه عوامل اقلیمی و انسانی بوجود می آید و در صورت گسترش می تواند خسارات جبران ناپذیری را به اراضی زراعی، منازل، جاده ها و محیط زیست وارد آورد. با کنترل بیابان زایی می توان از هجوم ماسه های روان به مناطق مسکونی و اراضی زراعی جلوگیری کرد که این مهم مستلزم شناخت کانون های بحرانی پیشرفت بیابان است. از 18/2 میلیون هکتار مساحت استان کرمان حدود 6/3 میلیون هکتار (حدود 34 درصد مساحت کل استان) را عرصه های بیابان تشکیل می دهد که بیشتر مساحت آن در جنوب استان و در شهرستان های بم، جیرفت، عنبرآباد، کهنوج و منوجان قرار دارد. در این تحقیق سعی شده تا از فعالیت هایی که برای مقابله با پدیده بیابان زایی در استان کرمان انجام گرفته را معرفی کنیم. از جمله فعالیت های صورت گرفته در زمینه بیابان زدایی، حفاظت و مدیریت بوم های بیابانی در استان کرمان می توان به ایجاد بادشکن، مالچ پاشی، نهال کاری، کنترل هرزآب و بذرکاری اشاره کرد که در سطح بیش از 598000 هزار هکتار از مناطق بیابانی استان انجام شده است. با توجه به اهمیت بیابانزایی و لزوم استفاده از روش های مدیریتی صحیح برای مهار کنترل آن تحقیق حاضر به بررسی این روش های مدیریتی در استان کرمان می پردازد.

کلمات کلیدی:
بیابان زدایی، توسعه پایدار، استان کرمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:
https://civilica.com/doc/160469